

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl samosoudkyně Mgr. Kateřinou Edlovou v právní věci
žalobců: a) [redacted], narozený [redacted] **a b)** [redacted], narozená
[redacted], oba bytem [redacted], [redacted], zastoupených [redacted]
[redacted], advokátem, se sídlem [redacted], [redacted], **proti**
žalovanému: [redacted], narozený [redacted], bytem [redacted], [redacted],
zastoupenému [redacted], advokátem, se sídlem [redacted], [redacted], **o určení**
nezbytné cesty

t a k t o :

- I. **Žaloba, kterou se žalobci domáhali povolení práva cesty přes pozemek parc.č. 435/9 tak, jak je to zakresleno na geometrickém plánu vyhotoveném společností [redacted], ověřeného zeměměřičským inženýrem [redacted], a to na pozemek stavební parcela č. [redacted], vše v k.ú. [redacted], s tím, že se jedná o služebnost věcnou, se zamítá.**
- II. **Žalobci jsou povinni zaplatit žalovanému společně a nerozdílně plnou náhradu nákladů řízení ve výši 83.129 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného [redacted].**
- III. **Žalobci jsou povinni zaplatit státu – Okresnímu soudu v Tachově společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení v plné výši, která bude vyčíslena v písemném samostatném usnesení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se žalobou domáhali po připuštění změny žaloby usnesením ze dne 1. 12. 2015 (č.l. 62), aby soud povolil žalobcům právo nezbytné cesty přes pozemek č. ■■■■■, tak, jak je zakresleno na geometrickém plánu vyhotovením společností ■■■■■ ■■■■■, ověřeného zeměměřičským inženýrem ■■■■■, a to na pozemek stavební parcela č. ■■■, vše v k.ú. ■■■■■ s tím, že se jedná o služebnost věcnou. Žalobu odůvodnili tím, že žalobci jsou vlastníky pozemku parc.č. ■■■ o výměře 181 m² v k.ú. ■■■■■, LV č. ■■■. Na tomto pozemku je umístěna budova čp. ■■■, která brání přístupu na část pozemku, kde se nachází zahrada a zdroj vody. Žalobci se domnívají, že jsou splněny všechny zákonné podmínky pro zřízení nezbytné cesty přes sousední pozemek parc.č. ■■■■■ v k.ú. ■■■■■ na LV č. ■■■■■ a navrhují zřídit nezbytnou cestu v rozsahu co nejméně omezujícím sousední pozemek ve vlastnictví žalovaného.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil s tím, že pouhé nedostatečné spojení pozemku s veřejnou cestou nemůže bez dalšího odůvodnit omezení vlastnického práva žalovaného. Žalobci mají na svůj pozemek přístup z veřejné komunikace, především okolo domu po parcele č. ■■■ při hranici s pozemkem parc.č. ■■■ a dále přímo ze svého domu č.p. ■■■, kdy přízemní okna jsou umístěna přímo na jejich pozemek. Žalobci nabytím vlastnického práva dobrovolně vstoupili do práv a povinností původního vlastníka a nezbyvá jim, než tento stav respektovat. Pokud by spojení s veřejnou cestou mohlo být zajištěno provedením určitých stavebních prací s vynaložením rozumných nákladů, nemůže být nezbytná cesta přes cizí pozemek zřízena. Žalobci se proto nemohou domáhat pouhého lepšího vstupu na úkor žalovaného. Na pozemku žalobců se dle žalovaného nenachází žádný zdroj pitné vody a i v případě, pokud by tomu tak bylo, není to důvodem pro omezení vlastnického práva žalovaného. Není splněna žádná z podmínek pro zřízení nezbytné cesty přes pozemek žalovaného a žalobci rovněž odmítli jednat o smluvním zřízení vstupu na pozemek. Žalovaný dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 22 Cdo 38/2005 a 22 Cdo 1897/2004.

Žalobci k tomuto namítali, že nemají přístup na pozemek parc.č. ■■■ z veřejné komunikace okolo svého domu čp. ■■■, kdy z místního šetření ze dne 19. 10. 2015 a z fotodokumentace vyplývá, že tento přístup nemají. Za domem ze severní strany je úzký prostor ohraničený stěnou domu na jedné straně a kamennou zídkou na straně druhé, který není průchozí. Po zídce, která je ve výšce cca 130 cm a úzká cca 35 cm nelze chodit, jelikož by chůze po ní byla zdraví nebezpečná a chůzi by překážely i dva vyžděné sloupy, do nichž má být zasazeno dřevěné oplocení. Zídka navíc není ve vlastnictví žalobců. I pokud by byl odstraněn komín, nemohl by dospělý člověk v tak úzkém prostoru projít, kdy by vznikla ulička o šířce cca 40 cm bez možnosti pronést jakékoli potřebné zahradnické náčiní. Žalobci dále uvedli, že nebyli proti tomu, uzavřít s žalovaným smír, ale proti podmínkám, kterými žalobce uzavření smíru podmiňoval, kdy podmínkou bylo i ukončení sporu vedeného mezi účastníky u Okresního soudu v Tachově pod sp.zn. 6 C 125/2014. Žalovaný podmínil návrh na uzavření smíru uhrazením veškerých nákladů řízení, což žalobci odmítli. Dle žalobců je tak zcela nepochybné, že přístup k části pozemku parc.č. ■■■ nelze zajistit jinak než zřízením nezbytné cesty přes sousední pozemek parc.č. ■■■■■ v k.ú. ■■■■■, který je ve vlastnictví

žalovaného. Případné náklady na stavební úpravy by byly pro žalobce nepřiměřeně vysoké.

Mezi účastníky je nesporné, že žalobci jsou vlastníky nemovitostí – stavební parcela č. ■ o výměře 181 m², jejíž součástí je stavba č.p. ■, stavební parcely č. ■ o výměře 116 m² a pozemkové parcely č. ■ o výměře 1.169 m² v k.ú. ■, obec ■ v ■, zapsaných na LV ■ a žalovaný je vlastníkem mimo jiné pozemku parc.č. ■ o výměře 146 m², v k.ú. ■, obec ■, zapsaného na LV č. ■. Vlastníkem pozemkové parcely č. ■ a č. ■ je ■.

Z protokolu o místním šetření dne 19. 10. 2015 soud zjistil, že u západní strany domu se nachází zahrada ohraničená plotem. Tato je ohraničena plotem z jižní i západní strany a ze severní strany je postavena kamenná zídka, která pokračuje podél severní stěny domu. Vrátko do zahrady jsou při stěně domu z jihu. Za domem ze severní strany podél stěny sousedící s parc.č. ■ se nachází úzký prostor ohraničený z jedné strany stěnou domu a z druhé kamennou zídkou. Prostor je průchozí až ke komínu u domu, kolem komína průchozí není a zde je jeho šíře v horní části 18 cm a v dolní části 7 cm. Na zahradu u západní stěny domu lze vstoupit oknem z koupelny domu.

Z protokolu o místním šetření ze dne 14.10.2016 soud zjistil, že průchod za domem z levé strany domu z předního pohledu je na rohu domu široký u země 75 cm a ve výšce cca 150 cm je široký 89 cm. Z pravé strany domu je průchod za domem široký u země 45 cm a u konce zídky 53 cm. Mezi kamennou zídkou a komínem nelze projít, kdy volný prostor mezi komínem a zídkou je u země 6 – 8 cm a ve výšce, kde končí zídka je volný prostor 16 – 18 cm. Komín je široký 41 – 46 cm. Při příchodu za dům z levé strany je terén rovný, při příchodu z pravé strany je svažité.

V řízení byli vyslechnuti svědci ■, ■, ■ a ■. Z výslechu svědka ■, který je starostou ■, soud zjistil, že pozemky parc.č. ■ a parc.č. ■ jsou ve vlastnictví ■. Pozemek parc.č. ■ je veřejným prostorem, na který má každý přístup. Pozemek parc.č. ■ je oplocený a je v nájmu ■. Z výslechu svědka ■ soud zjistil, že dům čp. ■ zakoupil v roce 1965 pro své rodiče a dále zakoupil od ■ bývalou hasičskou zbrojnici s pozemkem (pozemek parc.č. ■ v k.ú. ■). Chatu s pozemkem parc.č. ■ prodal svědek svědkyni ■. Na pozemek parc.č. ■ z boku domu se přicházelo zepředu. V době, kdy užíval nemovitost svědek a jeho rodiče, zde ještě nebyl plot a nejednalo se o zahradu. Zídka za domem již byla postavena, nikdy nebyla používána k průchodu. Dle svědka hranice parcely č. ■ hraničí se zadním obvodem domu. Z výslechu svědka ■ soud zjistil, že do domu jezdil pravidelně od roku 1975 do roku cca 1990, kdy dům užíval rekreačně. Na zahradu vedle domu se v té době chodilo brankou vedle domu, nikdo ve vstupu nebránil. Svědek potvrdil, že se podílel na stavbě komínu krátce po roce 1975, zda bylo vydáno stavební povolení, neví. Z výslechu svědkyně ■ soud zjistil, že svědkyně byla vlastníkem pozemku parc.č. ■ v ■, který kupní smlouvou převedla na žalovaného. Pozemek vlastnila v letech 2007 až 2011. V této době již na pozemku parc.č. ■ byla studánka, vrátka na zahradu i plot. Zda byl v tomto období vybudován komín u domu či fasáda si svědkyně nevzpomíná.

V řízení byl vypracován znalecký posudek znalcem [REDACTED], z oboru geodzie a kartografie, který dle zadání soudu vyhotovil geometrický plán č. [REDACTED] s vyznačením věcného břemene cesty s výměrou pozemku věcného břemene 1 m². Při místním šetření dne 21.4.2017, kterého se zúčastnil rovněž znalec [REDACTED] byla zaměřena opěrná zeď směrem od domu čp. [REDACTED] ke kostelu a směrem za domem čp. [REDACTED], oplocení mezi pozemky p.č.st. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Opěrná kamenná zeď na prodloužení severního líce rodinného domu souhlasí s hranicí mezi pozemky p.č.st. [REDACTED] a [REDACTED]. Od tohoto bodu kamenná zeď za domem není hranicí mezi pozemky p.č.st. [REDACTED] a [REDACTED]. Byla zaměřena vzdálenost od vytyčené hranice pozemku k zadní zdi rodinného domu 2,9 m a v přední části 0,89 m.

Dále byl v řízení vypracován znalecký posudek znalce [REDACTED], z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí a stavebnictví. Z tohoto znaleckého posudku a výsledku znalce soud zjistil, že rozmezí ceny věcného břemene (služebnosti) je od 1.000 Kč do 2.500 Kč. Dále znalec dospěl k závěru, že náklady na vybudování dveří z koupelny se schody na zahradu by činily od 26.764 Kč (při svépomoci) do 35.685,86 Kč (cena stavebních prací s DPH). Náklady na posunutí opěrné zdi pro ochoz okolo zadní zdi u komína by činily od 31.199 Kč (při svépomoci) do 44.570,04 Kč (cena stavebních prací s DPH). Jako nejlepší variantu pro účastníky znalec uvedl, odprodej pozemku žalovaného žalobcům.

Z pozvánky [REDACTED] ze dne 1.11.2017 na veřejné zasedání zastupitelstva obce soud zjistil, že dne 8.11.2017 se konalo veřejné zasedání zastupitelstva. Na programu bylo mimo jiné projednání žádosti žalobců o odprodej části pozemku p.č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED]. Dle přiložené kopie katastrální mapy se jedná o budoucí parc.č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], která přiléhá k pozemkové parcele č. [REDACTED] ve vlastnictví žalobců. Žalobci při jednání dne 9.11.2017 potvrdili, že projeví zájem o zakoupení parcely s ohledem na znalecký posudek a vytyčení hranice pozemku.

Ze zprávy [REDACTED], stavebního úřadu ze dne 4.10.2017 soud zjistil, že stavební úřad zahájil z úřední povinnosti řízení o odstranění stavby – stavební úpravy objektu k bydlení – přístavba komína [REDACTED], [REDACTED] č.p. [REDACTED]. Žalobci jako stavebníci požádali o dodatečné povolení stavby a stavební úřad proto přerušil řízení o odstranění stavby. Dne 14.8.2017 bylo vydáno rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, které bylo napadeno odvoláním žalovaného. Řízení proto není pravomocně skončeno.

Podle § 1029 odst. 1, 2 z.č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále jen OZ) vlastník nemovité věci, na níž nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat proto, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou, může žádat, aby mu souseď za náhradu povolil nezbytnou cestu přes svůj pozemek. Nezbytnou cestu může soud povolit v rozsahu, který odpovídá potřebě vlastníka nemovité věci řádně ji užívat s náklady co nejmenšími, a to i jako služebnost. Zároveň musí být dbáno, aby souseď byl zřízením nebo užíváním nezbytné cesty co nejméně obtěžován a jeho pozemek co nejméně zasažen. To musí být zvlášť zvaženo, má-li se žadateli povolit zřízení nové cesty.

Podle § 1032 odst. 1 OZ soud nepovolí nezbytnou cestu

- a) převyšší-li škoda na nemovité věci souseda zřejmě výhodu nezbytné cesty
- b) způsobil-li si nedostatek přístupu z hrubé nedbalosti či úmyslně ten, kdo o nezbytnou cestu žádá, nebo
- c) žádá-li se nezbytná cesta jen za účelem pohodlnějšího spojení.

V daném případě se žalobkyně domáhala povolení nezbytné cesty podle § 1029 OZ a soud se proto zabýval tím, zda jsou splněny základní podmínky pro zřízení této nezbytné cesty. Aktivně legitimován k podání žaloby je zejména vlastník nemovité věci, který není zároveň vlastníkem přilehlého pozemku, za splnění podmínky, že na této věci nelze řádně hospodařit či jinak ji řádně užívat z důvodu, že není dostatečně spojena s veřejnou cestou. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalobci jsou vlastníky mimo jiné stavební parc.č. ■■■, jejíž součástí je stavba čp. ■■■ v k.ú. ■■■. Pozemková parcela č. ■■■, na níž se žalobci domáhají povolení nezbytné cesty, není ve vlastnictví žalobců a bezprostředně sousedí se stavební parcelou č. ■■■. Soud má za prokázané, zejména z výslechu svědků ■■■ a ■■■, že parcela č. ■■■ byla původně ve vlastnictví Obce ■■■ a po zakoupení svědkem ■■■ byla užívána společně se stavební parcelou č. ■■■. V této době nebyl pozemek parc.č. ■■■ oplocen a pozemky tvořily jednu celistvou plochu. Svědek I ■■■ však prodal pozemek parc.č. ■■■ s chatou svědkyni ■■■, od které jej nabyl do vlastnictví žalovaný. Tím, že vlastnictví sousedních pozemků - parc.č. ■■■ a parc.č. ■■■ – již nenáleželo jedné osobě, nastal současný stav, kdy na část parcely č. ■■■ nacházející se vedle domu čp. ■■■ nelze vstoupit vrátky tak, jak dosud vlastníci parcely č. ■■■ činili v minulosti, bez toho, aby ke vstupu byla použita část parcely č. ■■■ ve vlastnictví žalovaného. Soud má tedy za prokázané, že již v době, kdy žalobci nabyli vlastnické právo k nemovitostem, byl přístup na parc.č. ■■■ pouze přes pozemek parc.č. ■■■, který je ve vlastnictví žalovaného.

Z místního šetření má soud za prokázané, že v současné době nelze na pozemek parc.č. ■■■ vstoupit obvyklým, dříve užívaným způsobem (vrátky), bez přechodu přes pozemek parc.č. ■■■. Na základě tohoto skutkového stavu lze uzavřít, že na pozemku parc.č. ■■■ nelze nyní řádně hospodařit ani jej jinak řádně užívat, jelikož není přístup na předmětný pozemek z veřejné cesty a ke vstupu na pozemek z veřejného prostranství (parc.č. ■■■) by bylo nutno využít také část pozemku parc.č. ■■■ ve vlastnictví žalovaného. Je však třeba vzít v úvahu, že institut nezbytné cesty je svou povahou výjimečný, sloužící k omezení vlastnického práva jednoho vlastníka v soukromém zájmu jiného. V daném případě byl sice shledán chybějící přístup k nemovité věci – části stavební parcely č. ■■■ na západní straně domu čp. ■■■ – soud se však zabýval také tím, zda není možné zajistit k nemovitosti jiný přístup bez omezení vlastnických práv žalovaného.

Z místního šetření i fotodokumentace má soud za prokázané, že vstup na pozemek parc.č. ■■■ lze zajistit jednat zřízením vstupu přímo z domu čp. ■■■ kdy na pozemek směřují okna z domu a je tedy možné vybudovat dveře a schody přímo se vstupem na pozemek parc.č. ■■■. Dále při vypracování znaleckého posudku bylo provedeno zaměření parcely č. ■■■ a bylo zjištěno, že hranice pozemku parc.č. ■■■ není tvořena kamennou zídkou za domem ani nehraničí se zadním obvodem domu, jak se domníval svědek ■■■, ale vede v takovém odstupu od zadní části domu, že při terénní úpravě pozemku

by bylo možné tuto cestu používat jako přístup na pozemek parc.č. ■. Znalec při zaměření zjistil, že v širší části činí vzdálenost hranice pozemku od zadní části domu 2,9 m a v užší části činí 0,89 m. Rozdíl pak zakreslil rovněž do katastrální mapy. Při srovnání stavu dle fotodokumentace a stavu dle katastrální mapy je zřejmé, že kamenná zídka nemůže tvořit hranici pozemku parc.č. ■ za zadní částí domu čp.■.

V řízení byl vypracován znalecký posudek znalcem ■, který se zabýval tím, jaké náklady by si vyžádaly jednak úpravy vstupu na pozemek z koupelny domu čp. ■ a jednak úpravy spočívající v posunutí opěrné zdi (kamenné zídky za domem). Dle znaleckého posudku se tyto náklady pohybují mezi 26.764 Kč (svépomocné práce) až 35.685,86 Kč (stavební práce s DPH) v případě vybudování přístupu z koupelny domu a mezi 31.199 Kč (svépomocné práce) až 44.570,04 Kč (stavební práce s DPH) v případě posunutí opěrné zdi za domem. Na základě těchto zjištění dospěl soud k závěru, že nejsou splněny podmínky pro povolení nezbytné cesty soudem. Jak již bylo uvedeno výše, jedná se o výjimečný institut. Je proto nezbytné před povolením nezbytné cesty zkoumat, zda žalobci mohou zajistit přístup k nemovitosti – pozemku parc.č. ■ jiným způsobem, který nepovede k omezení vlastnického práva žalovaného. V daném případě pak bylo zjištěno, že žalobci mohou zajistit přístup k nemovitosti hned dvěma způsoby – přístup z domu probouráním vchodu na zahradu a posunutím opěrné zdi za domem na hranici pozemku v souladu s katastrální mapou. Vyčíslené náklady soud považuje za přiměřené, zejména s ohledem na skutečnost, že nedojde k zásahu do vlastnického práva jiného vlastníka a přístup na pozemek bude tímto způsobem vyřešen jednou provždy. Takto zřízené přístupy na pozemek parc.č. ■ soud považuje za dostatečné i s ohledem na rozlohu a využití pozemku. Z výpovědi svědků má soud za prokázané, že tato část pozemku byla vždy využívána jako zahrada. Jedná se o pozemek menší rozlohy, který ke svému obhospodaření nepotřebuje velkou zahradní techniku a voda ze studánky na pozemku není pitná (viz svědek ■). Náklady spojené s vybudováním jiného přístupu nejsou nepřiměřeně vysoké a jejich vynaložení lze na žalobcích spravedlivě požadovat tak, aby nemuselo dojít k zásahu do vlastnického práva žalovaného.

Nelze přehlédnout ani to, že žalobci měli možnost jak před podáním žaloby, tak případně v průběhu řízení řešit věc s žalovaným smírně, kdy žalovaný byl tomuto řešení nakloněn. V úvahu přicházel nájem části pozemku parc.č. ■, prodej části pozemků, výměna pozemků, tak i smluvní zřízení věcného břemene. Žalobci však s návrhy nesouhlasili, jelikož odmítli hradit náklady řízení a dále odmítli podmínku žalovaného, aby byl žalobci ukončen spor vedený mezi týmiž účastníky u Okresního soudu v Tachově pod sp.zn. 6 C 125/2014 (toto řízení skončilo pravomocným zamítnutím žaloby, tedy neúspěchem žalobců).

Soud dospěl k závěru, že se zde jedná se zde o případ ust. § 1032 odst. 1 písm. c) OZ, kdy soud nepovolí nezbytnou cestu, žádá-li se nezbytná cesta jen za účelem pohodlnějšího spojení (■ – „Věcné břemeno nezbytné cesty nemůže soud zřídit, má-li žalobce zajištěn přístup na základě obligačního práva nebo může-li k přístupu využít jiné pozemky ve svém vlastnictví. Skutečnost, že přístup zřízený přes cizí pozemek na základě práva odpovídajícího věcnému břemenu by byl pro žalobce pohodlnější, resp. výhodnější, nebo že by se obešel bez stavebních úprav, není významná.). V řízení bylo prokázáno, že žalobci mohou po provedení úprav pozemku

využít k přístupu na předmětný pozemek, pozemek ve svém vlastnictví. Zřízení nezbytné cesty přes pozemek žalovaného je bezpochyby pro žalobce pohodlnějším spojením a s ohledem na ocenění věcného břemene znalcem také méně nákladným. Přednost má však vždy přístup na pozemek přes vlastní pozemky žalobců. Soud proto žalobu na povolení nezbytné cesty zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, jelikož nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro povolení nezbytné cesty.

Žalovaný měl ve věci plný úspěch, proto mu dle § 142 odst. 1 o.s.ř. vůči žalobcům vzniklo právo na náhradu nákladů řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), a to odměny advokáta za 18 úkonů právní služby (převzetí věci, porady s klientem přesahující jednu hodinu dne 12.4.2015, 6.4.2016 a 7.9.2017, písemná podání ve věci samé ze dne 12.4.2015, 11.1.2016, 18.7.2016, 29.8.2016, 28.3.2016, 2.10.2017 a 8.11.2017, účast u soudního jednání dne 9.9.2015, 19.10.2015 (místní šetření), 1.12.2015 (přesahující dvě hodiny), 7.7.2016 a dne 9.11.2017 (přesahující dvě hodiny)) po 2.500 Kč dle § 9 odst. 3 písm. c) a § 7 AT ve výši 45.000 Kč, 3 úkony právní služby (písemné podání ve věci samé ze dne 5.5.2016, 6.9.2016 a 24.11.2016) ve výši ½ mimosmluvní odměny dle § 11 odst. 2 a 3 AT po 1.250 Kč ve výši 3.750 Kč, kdy se jednalo o jednoduchá podání či sdělení soudu. Odměna za písemné podání ze dne 27.3.2016 nebyla přiznána, jelikož ve spise není žádné podání žalovaného tohoto data. Náklady řízení dále spočívají v 21 náhradách hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT ve výši 6.300 Kč. Dále spočívají náklady řízení v náhradě jízdních výdajů, kdy advokát žalovaného uskutečnil celkem čtyři cesty k soudnímu jednání z [redacted] do [redacted] a zpět a jednu cestu k místnímu šetření z [redacted] do [redacted] a zpět. Z technického průkazu vozidla vyplývá průměrná spotřeba 5,43 litru motorové nafty na 100 km. Podle § 1 písm. b) vyhlášky č. 328/2014 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 3,70 Kč. Advokát uskutečnil v roce 2015 dvě cesty k soudním jednáním z [redacted] do [redacted] a zpět a jednu cestu k místnímu šetření v celkové délce 1020 km (jedna cesta z [redacted] do [redacted] v délce 170 km). Sazba základní náhrady tak činí 3.774 Kč. Výše průměrné ceny pohonných hmot podle § 4 písm. c) vyhl. č. 328/2014 Sb. činí 36,10 Kč za litr pohonné hmoty a náhrada výdajů při ujetí 1020 km (spotřebováno 55,4 litru motorové nafty) činí 1.999,94 Kč. Podle § 1 písm. b) vyhlášky č. 385/2015 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 3,80 Kč. Advokát uskutečnil v roce 2016 jednu cestu k soudnímu jednání z [redacted] do [redacted] a zpět v celkové délce 340 km (jedna cesta z [redacted] do [redacted] v délce 170 km). Sazba základní náhrady tak činí 1.292 Kč. Výše průměrné ceny pohonných hmot podle § 4 písm. c) vyhl. č. 385/2015 Sb. činí 29,50 Kč za litr pohonné hmoty a náhrada výdajů při ujetí 340 km (spotřebováno 18,5 litru motorové nafty) činí 730,75 Kč. Podle § 1 písm. b) vyhlášky č. 440/2016 Sb. o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 3,90 Kč. Advokát uskutečnil v roce 2017 jednu cestu k soudnímu jednání

z [redacted] do [redacted] a zpět v celkové délce 340 km (jedna cesta z [redacted] do [redacted] v délce 170 km). Sazba základní náhrady tak činí 1.326 Kč. Výše průměrné ceny pohonných hmot podle § 4 písm. c) vyhl. č. 440/2016 Sb. činí 28,60 Kč za litr pohonné hmoty a náhrada výdajů při ujetí 340 km (spotřebováno 18,5 litru motorové nafty) činí 529,10 Kč. Podle § 14 odst. 1 písm. a) AT soud přiznal za promeškaný čas za cestu z [redacted] do [redacted] a k místnímu šetření z [redacted] do [redacted] a zpět, celkem za pět jízd v rozsahu 40 půlhodin ve výši 4.000 Kč (8 půlhodin za jednu cestu). Advokát žalovaného je registrován k placení daně z přidané hodnoty, soud proto žalovanému ve smyslu § 137 odst. 3 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu této daně ve výši 21 % z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů, jízdného a náhrady za promeškaný čas ve výši 14.427,38 Kč. Celková náhrada nákladů činí 83.129 Kč. Povinnost uhradit náklady řízení mají žalobci společně a nerozdílně dle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalovaného.

Podle § 148 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení právo proti účastníkům na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V tomto řízení vznikly státu náklady za znalecké posudky, a to v části, která nebyla kryta zálohami účastníků, ve výši 1.527 Kč za znalecký posudek [redacted] a dále za znalecký posudek [redacted] a účast znalce u jednání dne 9.11.2017. Žalovaný měl v řízení plný úspěch ve věci, a proto soud uložil povinnost k náhradě nákladů státu žalobcům, a to společně a nerozdílně. Jelikož dosud není známa konečná výše nákladů státu za znalecký posudek [redacted] a účast znalce u jednání, bude výše nákladů státu určena samostatným usnesením v souladu s ust. § 155 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Plzni, prostřednictvím Okresního soudu v Tachově.

Nebude-li dobrovolně a včas splněna povinnost, uložená ve výroku rozsudku, lze se jejího splnění domáhat soudním výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

V Tachově dne 9. listopadu 2017

Mgr. Kateřina Edlová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Michaela Janovská